

'Ik ga er mee door zolang ik kan!'

Kees Meulenbroeks, in zijn woonplaats Hoogeloon beter bekend onder de naam 'Kiske Krant', ontving dinsdag uit handen van redacteur Lex Peeters VVV-cadeaubonnen ter waarde van tweehonderdvijftig gulden. Dit voor de trouwe diensten die hij al veertig jaar aan De Kempener verleent als bezorger. Op 14 maart dit jaar trok Kiske al voor de tweeduizendste maal op de fiets door Hoogeloon om het weekblad huis-aan-huis te verspreiden. Een geweldige prestatie! En Kees piekert er nog niet over om te stoppen: 'Zolang ik kan ga ik er mee door.'

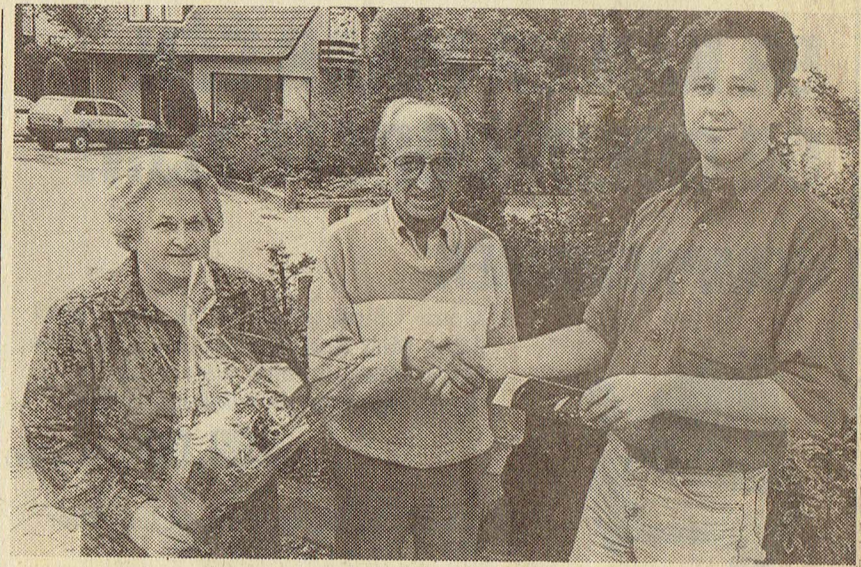
De 72-jarige Kees Meulenbroeks moet diep terug in zijn herinnering als het jaar 1951 in zijn herinnering ter tafel komt. Het enige wat hij zich nog kan herinneren van de eerste stapel Kempeners die hij ging bezorgen, is, dat die per transportfiets bij hem werd afgeleverd door iemand uit Oirschot. 'En hij was gedrukt door Piet Huijbregts in Middelbeers, die daarnaast ook nog bidprentjes drukte', zegt Kees. 'Piet Huijbregts wist dat ik het Eindhovense Dagblad bezorgde en hij is bij mij wel drie keer aan huis geweest om te vragen of ik De Kempener ook wilde bezorgen.' Spijt heeft Kees Meulenbroeks hiervan nooit gehad. Daarvan getuigt zijn vrouw Marieke: 'Ik heb onze Kees nog nooit horen klagen, in al die 40 jaar dat hij De Kempener rondbrengt. En soms is het toch weer waarin je geen hond naar buiten stuurt.'

Toch is het bezorgen Kees Meulenbroeks en zijn Marieke niet altijd even makkelijk afgegaan. Kees: 'Soms vroegen we ons wel eens af of we niet teveel hooi op onze vork hadden als we een groot aantal kranten, tijdschriften, weekbladen en reclameblaadjes moesten bezorgen. Want heel veel bracht dat niet altijd op.' In de beginperiode bracht het bezorgen van 200 exemplaren van De Kempener f 2,50 in het laatje, weet Kees zich te herinneren.

'En dat was zo'n klein beetje dat ik toen ook eens om opslag ben gaan vragen', vult zijn vrouw aan. En sindsdien ging alles naar wens met De Kempener. Zo goed naar wens, dat Kees Meulenbroeks er op dit moment nog niet over peinst om op te houden met het bezorgen van dit weekblad.

Vakmanschap

Dat kranten bezorgen een vak apart is, bewijst Kees Meulenbroeks. 'Ik fiets er nu nog elke bezorger uit', zegt hij met gepaste trots. 'De kunst van het bezorgen beheersen er nu nog maar weinig. De kneep zit hem in het op de fiets blijven. Je moet de krant al in je hand hebben voordat je bij de brievenbus

bent. Maar wat zie je tegenwoordig: ze fietsen rustig de straat in, zetten de fiets tegen een boom of paal, halen er een stapel kranten uit en lopen op hun gemak langs de brievenbussen.' En volgens deze ouwe rot in het vak is het grootste probleem van de huidige krantenbezorger, dat hij 's morgens niet uit zijn bed kan. 'De krant op tijd bezorgen en dan ook nog netjes in de bus, is het enige wat een abonnee van het Eindhovens Dagblad vraagt', zegt Kees. Nu hij bijna 73 jaar is, slaapt hij zelf wat langer uit en staat hij elke ochtend pas om 5.30 uur op.

Verslaving

Volgens zijn vrouw Marieke zal Kees 'er uit z'n eigen' niet mee ophouden. Hij is verslaafd aan het bezorgen van de krant. Zij drukt het als volgt uit: 'Mijn man is bij mij al 43 jaar getrouwd, maar het E.D. als 50.' Maar volgens Kees kun je na 50 jaar niet ineens ophouden dat moet je langzaam afbouwen. Daar is hij wat betreft het bezorgen van het E.D. ook mee bezig, maar met een rol die hij speelt bij hem nog een rol dat hij de voorname plaats verwerft in het Eindhovens Dagblad als hij de naam blijft bezorgen tot ongeveer november van dit jaar. Als het aan zijn vrouw gaat gaat Kees dit jaar mee fietsen in de bus en hangt hij zijn krantentas om zijn schouder. Maar wat De Kempener betreft zijn beiden resoluut: 'Die heb ik voorlopig nog!'

